

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2020 r. – Eugène Perma France / EUIPO – SPI Investments Group (NATURANOVE)

(Sprawa T-602/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego NATURANOVE – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy NATURALIUM – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2020/C 423/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eugene Perma France (Saint-Denis, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Havard Duclos)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: SPI Investments Group, SL (Sant Just Desvern, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 lipca 2019 r. (sprawa R 2161/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między SPI Investments Group a Eugène Perma France.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 1 lipca 2019 r. (sprawa R 2161/2018-4) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między SPI Investments Group a Eugène Perma France.
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącą, w tym niezbędne koszty poniesione w związku z postępowaniem odwoławczym przed Izbą Odwoławczą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2019.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2020 r. – LC / Komisja

(Sprawa T-472/20)

(2020/C 423/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: LC (przedstawiciel: adwokat L. Bôle-Richard)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 3503 final z dnia 28 maja 2020 r.;
- przekazanie sprawy Komisji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że dokonana przez Komisję Europejską ocena interesu wspólnotowego była oczywiście błędna. Skarżący podnosi w tym względzie, że Komisja nie uwzględniła znaczenia i wagi naruszenia reguł konkurencji jako kryteriów oceny interesu wspólnotowego. Skarżący dodaje, że stanowiące oszustwo wykorzystanie jego portfela patentów umożliwiło przedsiębiorcom zajmującym się handlem elektronicznym, jak również operatorom pocztowym i logistycznym korzystanie z przedmiotowego wynalazku, przy czym nie dzielili się oni możliwością używania tego wynalazku, ani nie rozdzielili korzyści i zysków płynących z jego zastosowania na całym odnośnym rynku.
2. Zarzut drugi dotyczący braku starannego i bezstronnego zbadania skargi przez Komisję. Skarżący twierdzi, że w zaskarżonej decyzji Komisja dokonała nieobiektywnej prezentacji sprawy i jej chronologii, udzielając mu niewłaściwych porad prawnych. Ponadto treść zaskarżonej decyzji świadczy o tym, że Komisja nie przeanalizowała przedstawionych jej okoliczności faktycznych i prawnych.
3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia władzy przez Komisję, gdy znalazła się w sytuacji konfliktu interesów i zastosowała działania opóźniające wobec skarżącego i jego żądań. Na poparcie tego zarzutu skarżący powołuje się między innymi na powiązania istniejące między Komisją a spółką Amazon.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa w związku z tym, że Komisja nie stwierdziła dyskryminacji w dostępie do procesu opracowywania norm oraz do wyników i sprawozdań z tego procesu. Skarżący twierdzi, że odmówiono mu dostępu do procesu normalizacji zarówno w przypadku GS1 i ISO, jak i w przypadku operatorów pocztowych lub logistycznych oraz przedsiębiorstw, które opracowały własne normy sektorowe oparte w rzeczywistości na opatentowanej przez niego metodzie.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa w związku z tym, że Komisja nie stwierdziła naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE. Skarżący twierdzi, że w ramach rynku wysyłki i śledzenia przesyłek wykazane jest, iż domniemani sprawcy naruszenia uczestniczyli w antykonkurencyjnych dyskusjach, dokonali antykonkurencyjnego wykluczenia, a ponadto odmówili mu dostępu do procesu normalizacji. Analiza porozumień o współpracy horyzontalnej w świetle domniemań zgodności i niezgodności prowadzi niezaprzeczalnie do wniosku, że porozumienia te są niezgodne z art. 101 ust. 1 TFUE. Wreszcie skarżący przypomina, że stosownie do art. 101 ust. 3 TFUE nie można przyznać żadnego wyłączenia porozumieniom o współpracy horyzontalnej będącym przedmiotem sporu.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2020 r. – Satabank/EBC

(Sprawa T-563/20)

(2020/C 423/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Satabank plc (St. Julian's, Malta) (przedstawiciel: O. Behrends, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 30 czerwca 2020 r., którą EBC cofnął stronie skarżącej zezwolenie na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zasadniczej wadliwości zaskarżonej decyzji ze względu na poprzednie środki EBC i Maltese Financial Services Authority (maltańskiego urzędu do spraw usług finansowych, MFSA) oraz brak ich odpowiedniego potraktowania przez EBC w zaskarżonej decyzji.